

er skabt under denne Tilstand, ikke just er saa meget bedre end den, som var til Stede i de sidste provisoriske Aar, over hvilke man klagede saa meget. Tager jeg de 3 sidste provisoriske Finansaar og sammenligner dem med de 3 Aar, som betegnes ved det nu afslagne Statsregnskab, ved Finansloven for indebærende Aar og ved det forelagte Finansbudget for det tredje Aar, — en Sammenligning, jeg paa Forhaand skal erkende for saa vidt altid er mislig, som vi i det ene Tilfælde have at gøre med et Statsregnskab og i det andet Tilfælde delvis med Budgetter — stiller Forholdet sig omtrent saaledes i det væsentlige, at Kassebeholdningen den 1ste April 1891 var lidt over 35 Millioner Kr., og at den den 1ste April 1894 var gaaet ned til lidt over 16 Millioner Kr., altsaa en Nedgang af 19 Millioner Kr. Samtidig var imidlertid Statsgælden formindsket med $4\frac{1}{2}$ Million Kr., som dog vistnok bør fradrages her ved en saadan Opgørelse. Altsaa bliver den finansielle Nedgang $14\frac{1}{2}$ Million Kr. Se vi nu paa Kassebeholdningen for de 3 Aar, jeg derefter nævner, viser det sig efter Anmærkningerne til Finansloven, at det formenes, at Kassebeholdningen den 1ste April 1896, altsaa ved dette Finansaaars Udløb, vil være gaaet ned til 13,677,000 Kr. Nedgangen er i Sammenligning med Kassebeholdningen den 1ste April 1894 henved $2\frac{1}{2}$ Million Kr. Jeg vil forudsætte, efter hvad der foreligger og i al Almindelighed, at der i det kommende Finansaar kan paaregnes Balance, saa at altsaa Nedgangen bliver staaende herved, og jeg betragter dette altsaa som Standpunktet den 1ste April 1897; jeg gør mig ingen Illusioner med Hensyn til Overskudet, der vil kunne paaregnes i det kommende Finansaar. Men samtidig er der jo paa et andet Punkt stet en meget væsentlig Forandring, idet Statsgælden, som i en Række har været nedadgaende Aar for Aar, atter er begyndt at vokse og vokse ret anseligt. Statsgælden vil efter de i Anmærkningerne foreliggende Opgørelser i de 2 Finansaar fra den 1ste April 1894 til den 1ste April 1896 sandsynligvis og formentlig være forøget med $16\frac{1}{2}$ Million Kr., og dertil stilles jo i Udsigt paa det foreliggende Finanslovsforslag omtrent $7\frac{2}{3}$ Million Kr., saa Forøgelsen, Kassebeholdningens nævnte Formindskelse indbefattet, i alt omtrent bliver $26\frac{1}{2}$ Million Kr. Dette er nu den ene Side af Sagen. Saa kommer paa den anden Side et Moment, som her maa tages væsentlig i Betragtning, og det er Udgifterne til hvad man kalder Formueerhvervelsen. Jeg skal her blot holde mig til § 27 II, som man jo plejer at kalde

Udgifter til Jærnbaneanlæg, skønt der ogsaa deri indbefattes Udgifter til Havneanlæg, Telegrafanlæg o. s. v. I de 3 nævnte Finansaar, i hvilke der altsaa var en Nedgang i den finansielle Status, som anført, af ca. $14\frac{1}{2}$ Million, er der paa § 27 II, anvendt henved $16\frac{1}{2}$ Million. I de 3 forestaaende Finansaar, i hvilke der altsaa formentlig vil blive en Nedgang af $26\frac{1}{2}$ Million, vil der blive anvendt $24\frac{1}{3}$ Million. Jeg tror, at man derefter maa sige, at det finansielle Resultat af de sidste provisoriske Aar, sammenlignet hermed, ikke har været saa særlig stet, og at der i alt Fald i de her anførte Tal ligger nogen Opfordring, til at være noget varsom med i Fremtiden at trække altfor store Beskæer paa den finansielle Status ved gennem Laan at ville afholde Udgifter, som mere eller mindre kunne være af en tvivlsom Natur med Hensyn til Rentebæringen. Jeg siger ikke dette i mindste Maaade som en Kritik over, hvad der er stet. Jeg har selv været med dertil, selv været med til at anbefale at gaa til at optage disse Laan til Udførelse af de foreslaaede Jærnbaneanlæg, fordi jeg ikke saa, at man ellers med den daværende finansielle Status kunde naa til Foranstaltninger, som man maatte anse for vigtige i det hele for Landets materielle Udvikling. Jeg fremsætter altsaa derfor dette ikke i mindste Maaade som en Kritik, men kun som et lille memento for Fremtiden, idet jeg siger, at fordi det kan være meget rigtigt, at man paa et givet Tidspunkt har fulgt den Vej, er det dog betænkeligt at vedblive at følge den for Fremtiden. Det bliver jo nu ogsaa et Spørgsmaal, hvilken finansiell Værdi disse Udgifter paa § 27 II har, og her mindede jo den forrige ærede Valer om den sædvanlige Opgørelse, hvorefter man regner dem til den halve Værdi. Jeg er noget i Tvivl, om dette i og for sig er rigtigt, og i alt Fald om det vedblivende vil være rigtigt. Det kan ikke nægtes, at naar man f. Eks. ser paa det foreliggende Finanslovsforslags § 27 II, finder man, at der her opføres ret mange og betydelige Udgiftsposter, som vistnok ere nødvendige, men som ganske sikkert ikke ville udøve nogen som helst Indflydelse paa Trafikkens Størrelse og altsaa heller ikke paa det finansielle Resultat af Banernes Drift, og som selvfølgelig ikke i og for sig kunne give Forrentning om nogen Forrentning. Der er f. Eks. saadanne Ting som 50,000 Kr. til Foranstaltning mod Snelæg paa Statsbanerne, 100,000 Kr. til fortsat Indførelse af Sporstiftestiftingsanlæg, 52,000 Kr. til Udførelse af Funktionærboliger ved Oddefund, 100,000 Kr. til Forstærkning af Ballast-